

9 Romboder derovre, som ved Bevilling er overdragne til enkelte Personer. Af en saadan Rombod vil der kunne indvindes en Indtægt af 2,500 Fr. for Bevillingshaveren. En saadan Bevilling er nærmest at betragte som det, vi her kalder Ben, og det er ikke heldigt, forekommer det mig, at der ikke er mindre end fem Medlemmer af Kolonialraadet, der har saadant Ben. Lovforslaget gaar ud paa, at saadanne Romboder for Fremtiden overtages af Kolonialraadet og ikke uddeles til Personer, og samtidig nedlægges de to, saa snart ske kan. Bevillinger gives for tre Aar. Naar altsaa tre Aar eller den mindre Tid, der er tilbage, er gaaet, overdrages Romboderne til Kolonialraadets Bestyrelse. Samtidig fastsættes det, at der ikke fra disse Romboder kan udsælges Rom til videre Forhandling. Endvidere findes der en Bestemmelse om, at den ikke maa sælges til unge Mennesker under 18 Aar eller Personer, der er berusede. Til Slutning skal jeg gøre opmærksom paa, at der verserer meget overdrevne Forestillinger om, at der skulde være en saa overordentlig Drikfældighed, en saadan Mangel paa Ædruelighed paa de vestindiske Øer og ganske særlig paa St. Croix. Efter hvad jeg har kunnet faa oplyst, er Drikfældigheden ingenlunde større der end her, men man kan naturligvis sige, at den ogsaa er stor her. Ja, den er snarest mindre derovre, idet nemlig det, som man rent statistisk gaar ud fra, at der drikkes af en Person paa St. Croix af Rom, svarer til, hvad der her i Landet konsumeres af en Person af Brændevin. Men saa kommer dertil her i Landet statistisk set Ølforbruget og Vinforbruget, og dertil svarer intet paa St. Croix, hvor man holder sig til Rom alene. Jeg, som ikke mener, at der hersker saa overordentlig stor Drikfældighed i Danmark, kan heller ikke gaa ind paa, at der hersker urovækkende Drikfældighed paa St. Croix.

Det sidste Lovforslag, jeg skal fremsætte, er *Forslag til Lov om Embeder i Dansk Vestindien*. Lovforslagets Fremsettelse nødvendiggøres ved Lov Nr. 107 af 6. April 1906, som kræver, at Loven forelægges til Revision efter 10 Aars Forløb. Det bestemmes nu, at ved Ledighed skal de to Politimesterembeder, som findes i Christianssted og Frederikssted, slaas sammen til eet Embede. Politiasistenten i Christianssted skal da kunne besørge de almindelige Politimesterforretninger mod et Honorar af 1,000 Frcs. Derved skulde altsaa indvindes nogen Besparselse. Det

bestemmes i § 3, at det ved kolonial Anordning kan fastsættes, at Forretningerne som Toldforvalter og Postmester paa St. Croix deles. Det er nu saaledes, at Postmesteren ogsaa besørger Toldforretningerne, og det synes, især efterhaanden som heldigvis Omsætningen ved Havnens Udvidelse stiger, at være en ganske urimelig Ordning. Manden kan ikke besørge dem, og man har maattet give ham Toldkontroløren i Frederikssted til Hjælp. Ellers kan han ikke passe sine Postmesterforretninger. Der foreslaas dernæst den ulige vigtigere Bestemmelse, at der skal udredes 7,000 Francs aarlig som Tilskud til Lønning af Landfysikus paa St. Croix, saaledes at han faar det øverste hygiejniske og medicinske Tilsyn med begge Øerne. Han skal saa til Gængæld ikke kunne besørge privat Praksis, som det nu er Tilfældet. Denne Bestemmelse om, at Landfysikus skal give Afkald paa privat Praksis, skal dog først gælde, naar der oprettes et Lægeembede paa St. Croix Midtland, hvortil der meget trænges. Hvis dette Lovforslag vedtages, vil man opnaa det, som fra mange Sider ønskes og kræves: et bedre Lægetilsyn og en bedre Lægevirksomhed paa St. Croix.

Jeg skal hermed anbefale disse Lovforslag om de dansk vestindiske Øer til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Bode): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde*. Lovforslaget var fremsat i forrige ordentlige Samling og i den overordentlige Samling, og i den sidste naaede det saa vidt, at Ændringsforslag var udarbejdede af Udvalget, Samraad fandt Sted, og Ændringsforslag fra Indenrigsministeriet var tilstillede Udvalget. Arbejdet er altsaa saa vidt fremskredet, at jeg tør haabe, at det ved forenede Bestræbelser maa lykkes meget hurtigt at fremme dette Lovforslag til Afgørelse i det høje Ting.

Jeg skal dernæst fremsætte *Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lov om Understøttelse til Børn af Enker*. Ved denne Lov indførtes der, som ærede Medlemmer vil erindre, en fast Understøttelse til Enker med Børn under visse Trangskaar, bestemt efter Børnenes Alder, fra 100 Kr. til 60 Kr. for hvert Barn under 14 Aar. Om denne Understøttelse bestemtes det, at den i visse Tilfælde bortfalder, navnlig naar vedkommende faar Understøttelse af Fattigvæsenet eller en Hjelpe-